

ŽIVOT VÍRY

Proměna
společnosti
evangeliem

9

2017

45 Kč / 1,70 €

David Novák

„Nepotřebujeme
profesionály,
ale nadšence“

Nebát se obrů

úvodník senátora
Libora Michálka

/4

**Bonnke, Yun
a White v Praze**

reportáž

z Awakening Europe

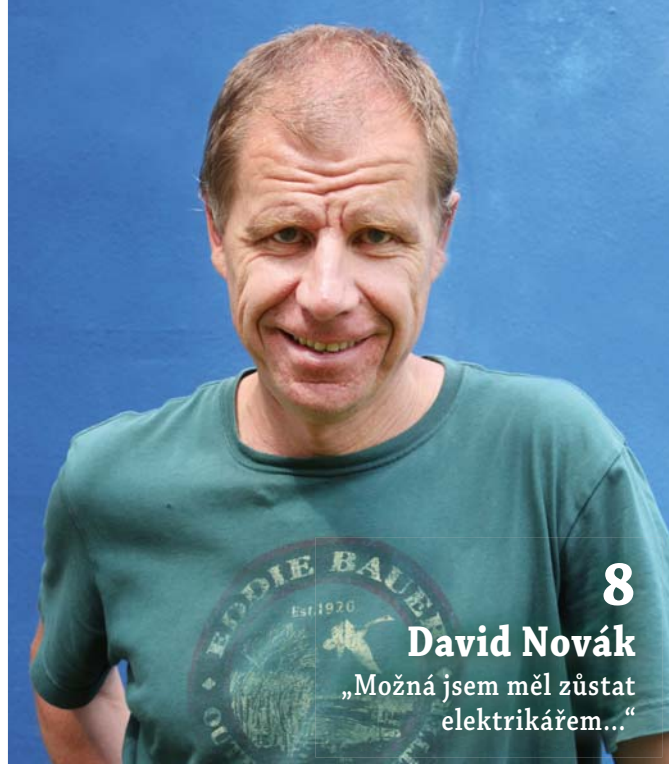
/12

Rend Collective

„Chvály nás
můžou bavit“

/20

příloha:
Mapa
pronásledo-
vání 2017

8

David Novák

„Možná jsem měl zůstat elektrikářem...“

12

**Awakening Europe:
Duchovní průlom?**

reportáž

16

**Hrozilo mi
osm let vězení**

Příběh čtenáře

co najdete v tomto čísle

úvodník

4 Změna je možná

Libor Michálek

křesťan a společnost

6 Politika a místní společenství

anketa

7 Úvahy předvolební

Petr Hlaváček

rozhovor

8 Se závody v běhu asi skončím

David Novák

reportáž

12 Evangelisté všech zemí, spojte se!

Tomáš Dittrich

14 Čeští vedoucí o Awakening Europe 2017

15 AE – teologické otázky

Tomáš Dittrich

můj příběh

16 Měl jsem před sebou osm let vězení

Jan Marván

17 Křivej jak paragraf – už ne!

Michal Jirásek

17 Chci domů, prosím...

Veronika Vlasáková

18 Přála jsem si boty

Adéla H.

ze života církve

19 Být otevřenější a srozumitelnější

Pavel Coufal

hudba

20 Rend Collective: Uctívání nás může bavit

Lucie Šváblová

z historie

22 Rich Mullins: provokující vagabund

Lucie Šváblová

připravujeme

■ téma: Poradenství, psychologie, vnitřní uzdravení...

□ rozhovor s Lin Buttonovou

□ Marek Macák: Zákoutí a úskalí pastorače

□ Jak „nepomáhat“ člověku v depresi

□ křesťanské poradenské trendy, směry a organizace

■ Virtuální rozhovor s Martinem Lutherem

■ Mojmír Kallus: Může být křesťan sionistou?

22

Rich Mullins

Inspirovující vagabund

ŽIVOT VÍRY

ročník 28 / září 2017

cena 45 Kč / 1,70 €

Život víry je měsíčníkem vydávaným Křesťanskou misijní společností (KMS), která sdružuje různá křesťanská společenství, organizace a jednotlivce. KMS slouží k vzájemnému dorozumění křesťanských pracovníků, kteří usilují o misii a o jednotu křesťanů ve světle Písma. Chce napomáhat k duchovnímu růstu a vzdělávání křesťanů a místních sborů.

KMS chce sloužit Božímu lidu. Snaží se o prohloubení vztahů mezi křesťany a usiluje o probuzení.

Šéfredaktor: Mgr. Tomáš Coufal

Redakce: Ing. arch. Tomáš Dittrich, Lucie Šváblová, DiS.

Redakční rada: Ing. arch. Tomáš Dittrich, Ing. Lubomír Ondráček, Mgr. Jiří Unger, Ing. arch. Kateřina Hodecová

Sazba a grafická úprava: Ondřej Pumr
Korektury: Lucie Šváblová, DiS., Zdenka Brázdilová
Výtvarná spolupráce: Pavel Bosman
Tisk: Grafotechna Plus, s. r. o.

Redakce a administrace

KMS – Život víry, Primátorská 41, 180 00 Praha 8
tel.: 284 841 922, fax: 284 841 923

e-mail: redakce@zivotviry.cz, web: www.zivotviry.cz

Předplatné

objednávejte pomocí výše uvedených kontaktů nebo na e-mailu předplatne@zivotviry.cz.
Půlroční (250 Kč) či roční předplatné (499 Kč) lze zahájit kterýmkoli měsícem roku. Bližší informace (mj. kompletní ceník včetně množstevních slev) najdete na www.zivotviry.cz, odkud lze časopis také pomocí on-line formuláře objednat. Informace na vyžádání zašleme i poštou.

Předplatné, distribuce a reklamace na Slovensku:

Knihkupectvo Jonatán,
Legionárska 2, 811 07 Bratislava
tel. 02/555 63 040, e-mail: jonatan@vbk.sk
<http://obchod.mrp.sk/vbk>

Distribuce pro zdravotně postižené elektronicky:
Diakonie ČCE, Klimentská 18, 110 05 Praha 1
tel.: 222 316 306, e-mail: szp@diakonie.cz

Vydavatel: KMS, IČ 539 147

Registrováno: MK ČR E 6094, ISSN 1210-43-45

Za obsah podepsaných článků odpovídají autoři. Redakce si vyhrazuje právo zaslání příspěvků krátkit. Snažíme se publikovat původní texty. Pokud články, které nám posíláte, chcete zveřejnit i jinde, prosíme, abyste nás o tom informovali.

© Život víry – všechna práva vyhrazena.

Přetiskování článků či jejich delších částí bez písemného svolení redakce se zapovídá, přetiskování kratších částí (do jednoho odstavce) možno pouze s uvedením přesné citace (včetně ročníku, názvu článku a strany). Jednotlivé články možno šířit prostřednictvím xerokopii, pouze zdarma.

Uzávěrka řádkové i plošné inzerce je druhého dne předchozího měsíce.

Později zadané inzeráty zařadíme dle možností, s 50% příplatkem.

Redakce si vyhrazuje právo inzerát odmítnout. Seznamovací a fundraisingové inzeráty nezveřejňujeme.

Podmínky inzerce: <http://inzerce.zivotviry.cz>

Číslo vychází koncem předchozího měsíce a je distribuováno během první poloviny měsíce.

Milý čtenáři,

moje letošní dovolená nezačala zrovna šťastně. Hned první den po příjezdu na chalupu na Vysočině jsem si sekačkou na trávu usekl prst. Přesněji řečeno, jeden článek prostředníčku na levé ruce. (Nechtějte, abych popisoval, jak přesně to proběhlo. Jednak by to bylo složité a zabralo by to nemalou část tohoto sloupce, jednak, upřímně řečeno, vlastně ani sám doteď nevím, jak se mi to vlastně povedlo.) Stačil jeden neopatrný pohyb, kratičký okamžik. Živě si pamatuji ten nevěřičný pocit překvapení, co že se to vlastně právě stalo... Zloměk vteřiny – a události se náhle vydaly nečekaným směrem. Tím nemyslím jen rychlý odvoz do nemocnice, ale i opakované cestování na převazy v dalších dnech a hlavně to, že se musím učit žít (a třeba i psát na počítači) s navždy kratším prstem.

Už před odjezdem na dovolenou jsem zažil něco trochu podobného, i když s mnohem méně závažnými důsledky: Byl jsem sám doma, chystal jsem se k odjezdu a z bytu jsem si skočil pro něco do komory, která je v našem paneláku na společné chodbě. Vyšel jsem jen na chvíli, jen na tři kroky, dveře bytu jsem nechal přivřené, ale ten okamžik stačil na to, aby mi průvan dveře přibouchl. Ještě teď si vybavuji ten šok, že jsem byl okolnostmi (a hlavně vlastní neopatrností) znehoněn beze všeho vykázan z domova, a jak by řekli Kraličti, „zavřiny jsou dveře“. Trošku se mi ulevilo při myšlence, že jsme přece půjčili náhradní klíče sousedce, aby nám během naší nepřítomnosti zalávala kytky, ovšem to se ukázalo jako planá naděje, protože jsem zevnitř v zámku nechal klíče, takže dveře stejně nešly otevřít. Nepatrná chvíle – a můj program pro dané dopoledne byl najednou jiný, než jsem si původně představoval. Musel jsem čekat na zámečníka a ten pak podobně rychle udělal pro změnu průvan v mé peněžence.

Chvilu, v nichž se náhle změnil běh událostí, občas přicházejí do života každého z nás. Mnohdy si pak zpětně uvědomíme, že kdybychom něco udělali jinak, ba kdybychom změnil třeba jen drobnost, mohlo vše být jiné. Ale už je pozdě, příběh najel na výhybku, z níž není cesty zpět. A někdo si ani nestihne nic uvědomit, protože jeho život končí...

Zásadní zlomový okamžik ostatně čeká již brzy celé lidstvo: Ježíšův druhý příchod. Možná tě v předchozí větě trkla slova „již brzy“. Vím, můžeš s nádechem ironie poznamenat, že Ježíšovi to jeho „příjdu brzy“ (Zj 3,11) trvá už dva tisíce let. Ale tím spíše bychom měli Ježíšův příchod očekávat; již dvě tisíciletí se krátí čas, již dvacet století je ono „brzy“ čím dál blíže.

Jedna věc je tohle všechno vědět; ale vnitřně s tím počítat, to není totéž. Nedávno mi jeden přítel v internetovém chatu napsal: „Já se tak těším, až Ježíš přijde!“ Zaskočilo mě to a nevěděl jsem, jak zareagovat; odepsat nadšené „Já taky!“ mi nepřípadalo úplně poctivě. Uvědomil jsem si, že asi musím něco změnit. Ano, mám vzdálenou pozitivní perspektivu, že se Ježíš jednou znovu vrátí a pak budu věčně s ním, že mi utře každou slzu z očí a že se budu radovat z jeho nádherné, nekončící blízkosti – nicméně v mém myšlení nejspíš nějak zbytnělo ono „příjdu“.

Ve zlomku vteřiny

Pane Ježíši, ale radši moc nespěchej. Ještě mám v plánu tohle a tamto...“ Z Kristova návratu se mi stal tak trochu teoretický článek víry, který přestal přímo ovlivňovat mou každodennost.

Pán Ježíš své učedníky jasně varoval: **Buďte připraveni, protože neznáte hodinu, v níž přijde Syn člověka.** (Mt 24,44, L 12,40) Apoštol Petr zase napsal, že **Pánův den přijde jako zloděj v noci.** (2P 3,10) Svatý Pavel v Prvním listu Tesalonickým používá úplně stejná slova a doplňuje: **Až budou říkat, je pokoj, nic nehrozí, tu je náhle přepadne zhouba jako bolest rodičku...** (1Te 5,3) Ježíš přijde náhle, bez varování. Slovy ruské pohádky „nezván, nečekan“ (Zdá se mi tedy nesmyslné – a vlastně i nesprávné – snažit se dobu Ježíšova příchodu nějak vypočítat, jak to dělali mnozí v historii a dělají i někteří dnes.) Ta chvíle bude pro všechny překvapením. „Jeden bude vzat, druhý zanechán.“ Myslím, že i vytržení křesťané v první vteřině zalapají po dechu, co že se to vlastně děje. A ještě zaskočenější budou ti, kdo tu zůstanou. Jediný zlomek sekundy – a všechny plány vezmou za své. Definitivní změna programu.

U Matouše čteme, že příchod Syna člověka bude „jako blesk“ (Mt 24,27). Už nebude čas něco napravovat. Moje dětská představa, že honem řeknu „Jé, Pane Ježíši, ty přicházíš? Prosím tě, odpusť mi všechny hříchy a vezmi mě taky s sebou“, je nejspíš nereálná. Musím a chci být Ježíši natolik blízko, že nic takového ani nebude potřeba.

Kéž nás Ježíš zastihne připravení! Kéž nám Pán Bůh pomůže obstát a zachová nás „bez úrazu a poskvrny“ až do Kristova příchodu. Naději mi dodávají slova ze závěru již citovaného Pavlova dopisu křesťanům v Tesalonice: **Věrný je ten, který vás povolal; on to také učiní.** (1Te 5,24) A také vědomí, že ruka Páně (na rozdíl od té mojí) není ukrácena.

Tomáš Coufal

Tomáš Coufal

Změna je možná

Libor Michálek

Bylo teplé letní ráno. Předpověď počasí slibovala teploty přes 30 stupňů, ale moc velkou radost jsem z toho neměl. K vodě jsem jít nemohl. Čekalo mě celý den jednání Senátu. To ráno jsem netušil, že uvidím Boží řeku a že se v ní osvěžím.

Většinou se před jednáním Senátu scházíme s panem senátorem Papouškem k modlitbám. Někdy přijde jeho asistent, někdy můj asistent, občas se připojí ještě jeden senátor nebo senátorka. Čteme nějakou pasáž z Bible a potom se modlíme.

To červencové ráno bylo jiné. Hned v úvodu začaly mocné modlitby v jazycích. Na modlitební panovale úžasná svoboda, přicházel úžasný pokoj. Modlili jsme se, aby Pán pokoje provázel celé jednání.

Obvykle se dopolední jednání Senátu „zasekne“. Přestože je na programu třeba 30 bodů, první bod se protáhne na tři hodiny, někdy i více. Tentokrát se stal zázrak. Sedm dopoledních bodů se projednalo za hodinu a půl. V klidu, v jednotě, v účt.

Protože pan ministr, který měl komentovat odpolední body, ještě nebyl přítomen, začaly se projednávat senátní návrhy. Jako první šel na řadu můj návrh novely zákona o daních z příjmů, který měl být projednáván až další den večer. Pan zpravodaj nebyl na projednání příliš připraven, připraveni k rozpravě nebyli ani moji „tradiční“ oponenti. Nikdo nenavrhl zamítnutí novely. Návrh 41 hlasy prošel prvním čtením. Podpora šla napříč všemi politickými kluby.

Po hlasování jsem šel několika senátorům a senátkám poděkovat za podporu. Bylo vidět, že jsou překvapeni, dotčení. Jakoby padaly hradby, které v uplynulých měsících bránily komunikaci. Ještě před půl rokem na mě bylo hodně senátorů i senátorek našťvaných, že jsem si dovolil kritizovat systém přidělování funkcí v Senátu.

V Senátu se ten den změnila atmosféra. Vnímám, jak se naplňuje slovo z proroka Amose (5,24). Řeka spravedlnosti, pokoje a radosti jako by protékala mezi senátními lavicemi a řečnickým pultem a každý, kdo šel mluvit, tou řekou prošel.

Věřím, že podobné Boží navštívení může zakusit i Sněmovna. Závadek jsme mohli vidět už při projednávání stanoviska k rezoluci

UNESCO. Popírání Jeruzaléma jako hlavního města Izraele tehdy odmítli poslanci ze všech politických klubů.

Nebát se obrů

Víte, kdo váš kraj zastupuje ve Sněmovně? Zkusili jste někdy svým zákonodárcům napsat a poděkovat jim za hlasování o určité otázce? Máte se svým poslancem nebo poslankyní nějakou pozitivní zkušenost, např. v tom smyslu, že jste je žádali, aby určitou normu podpořili nebo zamítli, a oni vám nejen vyhověli, ale i odepsali na e-mail?

Lidé se mě často na besedách ptají: „Koho máme volit?“ A já odpovídám otázkami: „Je ve vašem sboru, ve vašem městě nebo ve vašem kraji nějaká osobnost, které si vážíte? Pokud ano, zkusili jste se tohoto člověka zeptat, zda by šel do politiky? Pokud ne, víte o někom, kdo se alespoň v nějakém směru zasadil o pozitivní změny?“ Sám jsem si kladl otázku, zda bych z každého kraje dovedl jmenovat aspoň tři poslance či poslankyně, s nimiž mám nějakou pozitivní zkušenost. Našel jsem je i v Karlovarském kraji, který má ve Sněmovně jen pět zástupců. V případě zájmu mi napište na senátní e-mail (michalekl@senat.cz), rád s vámi budu pozitivní zkušenosti sdílet.

Když šlo dvanáct zvěďů prozkoumat zaslíbenou zemi, všichni viděli aspekty pozitivní i negativní. Deset zvěďů se leklo obrů, Jozue a Káleb se ale dívali očima víry. V žádné zemi na světě

krátce

♦ **ERC s novým předsedou.** Daniel Ženatý se stal novým předsedou ERC. Dosavadní místopředseda Ekumenické rady církví nahradil 1. července předsedu Daniela Fajfry, který na svou funkci rezignoval. Daniel Ženatý pochází z Moravského Krumlova, působil deset let jako farář v Pardubicích a sedm let byl kaplanem v tamní věznici. Od roku 2015 zastává funkci synodního seniora Českobratrské církve evangelické. Na předsednickém postu alternují zástupci největších tří členských církví: SCEAV, CB a ČCE.

♦ **Vznikla ekumenická komise pro církevní dějiny 17. století.** Vznik iniciovala Česká biskupská konference (ČBK) a Ekumenická rada církví (ERC). Jejimi členy jsou předseda ČBK Dominik Duka, generální sekretář ČBK Stanislav Příbyl, akademický pracovník Cyrilometodějské teologické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci Tomáš Parma, předseda ERC Daniel Ženatý, generální sekretář a tiskový mluvčí ERC Petr Jan Vinš a vědecký pracovník Historického ústavu AV ČR Jiří Just.

V tomto složení se komise poprvé sešla 28. června 2017. Jejím cílem je důkladně prozkoumat období církevních reforem a nábožensko-politických střetů a odstranit předsudky. Zaměří se přitom na problematiku českých dějin, jako jsou stavovské povstání, bitva na Bílé hoře a rekatolizace.

„Jakási obdoba toho, o čem se pokoušíme teď s komisí, je to, co se podařilo

v otázce kolem mistra Jana Husa. Začali jsme o těch věcech hovořit, byly to diskuse dlouhé, trvaly celá desetiletí, ale pohnulo se to, kleště se uvolnily. A totéž si slibují nyní. Chceme-li dojít k nějakému smíření, o němž se mluví, musíme nejprve konstatovat ke smíření čeho a koho a co se stalo. Právě to chce komise popsat,“ řekl k tomu v Českém rozhlasu Daniel Ženatý.

Vznik komise je reakcí na plánované obnovení mariánského sloupu na pražském Staroměstském náměstí, o kterém se vedou spory a diskuse mezi jednotlivci i mezi církvemi. „Komise nebude mluvit o sloupu, jestli ano nebo ne. Měla by především popsat, co se v 17. století dělo na straně protestantů i na straně katolíků, ty hrůzy, které jsme si navzájem působili... Pak k sobě budeme moct přistoupit,“ vysvětlil v rozhlasu Ženatý.

Zkoumat problémy 17. století je užitečné, ale další historické objevy se očekávat nemohou. Proto půjde patrně jen o způsob přiznání a reflexi negativního dědictví zúčastněných stran. Musíme doufat, že obojí bude poctivější než v případě husovské komise, která před lety ze strany římskokatolické církve nepřinesla (kromě rétoriky) žádnou změnu.

♦ **Katolická charismatická konference** měla přes 7700 účastníků. Konala se na brněnském výstavišti 5.–9. 7. Na programu byly přednášky, mše svaté, večery chval, modlitby, divadelní předsta-

vení a mnoho dalšího. Součástí byla i dětská konference pro více než 1200 dětí.

Letošním hlavním tématem celé konference byl citát z knihy proroka Ezechiele: „Dám vám nové srdce a do nitra vám vložíím nového ducha.“ Přednášeli zde např. Vojtěch Kodet, Kateřina Lachmanová, Tomáš Holub nebo Vojtěch Cikrle. Hlavním hostem byl Daniel Ange, 85letý francouzský benediktin, který v 80. letech založil první mezinárodní katolickou školu modlitby a evangelizace Jeunesse-Lumiére.

Řečníci se ve svých promluvách hodně soustředili na Ducha svatého. Biskup Vojtěch Cikrle ho např. ve svém kázání nazval „lepídem“ – pojátkem mezi Otcem a Synem a také mezi námi. Mluvil o tom, že Duch svatý z věřících tvoří církve a vede je, aby pochopili smysl kříže.

Kateřina Lachmanová, hlavní organizátorka (co do účasti rekordní) konference, Životu víry sdělila: „Zdá se, že program celkově sedí. Nejvíce si lidé pochvalovali, že bylo méně řečnění a více modliteb, takže byl prostor jak pro vstřebání impulzů, tak i pro Boží konání v lidských srdcích. Trochu rozpačité vyzněly jen dvě přenášky zahraničního hosta P. Daniela Ange (jinak Božího muže) – úplně nezapadly do kontextu.“

Předseda KMS, pastor Lubomír Ondráček, navštívil KChK po mnoha letech. „Byla výborně zorganizovaná a program byl připraven pro celou škálu návštěvníků, a to jak co se týká věku, tak duchovního zaměření,“ řekl nám po akci. „V programu kromě společných shromáždění byly akce pro děti, většinou spíše zábavné. Souběžně se konal například také večer chval a večer s címbálovou muzikou a ochutnávkou vín. Rád jsem se viděl s některými známými a vyslechl i některá zajímavá kázání nebo semináře, i když nad některými důrazy jsem měl z hlediska biblického výkladu otazníky.“

♦ **Křesťanská akademie mladých (KAM) slaví 20 let.** „Na počátku KAM byla skupinka mladých lidí v obýváku amerického misionáře Davea Pattyho, který působil v havířovském sboru CB. V té době nikoho nenapadlo, že jeden rok projde stáží KAM 240 mladých lidí nebo letními kempy 1600 studentů nebo že ročně bude v Konferenčním centru ubytováno 9000 lidí. Pán Bůh to připravoval a projevila se v tom jeho obrovská milost a síla,“ řekl k tomu současný ředitel KAM Milan Michalko.

Zpočátku se organizace zaměřovala zejména na pořádání English Campů, vzdělávání a podporu vedoucích mládeží z různých denominací. V roce 2006 oslovila KAM Česká televize a z jejich spolupráce vzešla série pořadů s názvem Exit 316; jednalo se o první český křesťanský televizní pořad